

خوای گه وره هیچ پیغمبریکی نه نار دووه که شوانیتی پەزی نه کردییت

له ئەبی هورهیره وه -رهزای خوای لیبت- که پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- ده فرمویت: «خوای گه وره هیچ پیغمبریکی نه نار دووه که شوانیتی پەزی (مەر و بزنی) نه کردییت»، هاوه لانی ووتیان: ته نانهت تۆیش؟ «فرمووی:» به لئی (ته نانهت منیش)، شوانیتی پەزم ده کرد بو دانیشتوانی مه که به رامبر هه ندیک نرخ [صه حیه] [بوخاری گیرا و به تیه وه]

هه موو پیغمبران شوانیتی پەزیان (مەر و بزنیان) کردووه له ژباناندا، وا دیاره فرمووده که ئاماژه بو ئه وه ده کات پیش ئه وهی بین به پیغمبر -عليهم الصلاة والسلام-، بۆیه زانایان و توویانه: دانای له مه دا ئه وه به بو ئه وهی مرؤف راهیان بکات له سه ر به رتوه بردنی خه لکی و ئاراسته کردنیان به ره و چاکه، چونکه شوانی پەز جاری وا هه به ئاژه له کان به ره و له وه رگا ده بات جاری وا هه به ده یانه لیتته وه جاری وا هه به و ئه م کرده وه به ش پنیوستی به ئارامگری و لیزانین هه به چونکه کاریکی ئاسان نییه به تایهت چونکه مامه له له گه ل ئاژه لدا ده کریت که نه تیده گن ونه ده بیستن به رتوه بردنیان گرانتره له به رتوه بردن و ئاراسته کردنی مرؤفه کان بۆیه هه رکه سیک له مه دا سه رکه و توو بییت ئه وا به رتوه به کی زۆر سه رکه و توو ده بییت له هه ر به رتوه بردنیکی تر، و پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- ئه م ئومه ته به رتوه ده بات و ئاراسته ی ده کات بو خیر و چاکه به زانست و هیدایهت و چارۆشنیه وه وه کو شوان که زانستی هه به سه بارهت به له وه رگا چاکه کان، و ئاراسته ی پەزه که ده کات بو ئه و شته ی خیری بۆیان هه به، له وانه ش خواردن و خواردنه وه و پاراستنیان له خراپه و ده سترپژی درنده کان. شوانیتی پەز هه لپژدراوه چونکه شوانی پەز سیفه تی هپوری و هیمنی و دلنایای تیدایه به پیچه وانه ی شوانی و شتره وه که زۆر جوان شوانی و شتر به وه ناسراوه که توند وزیره، چونکه و شتره توند وزیره، بۆیه خوای گه وره شوانیتی پەزی بو پیغمبران هه لپژارد بو ئه وه ی راهینراو بن له سه ر به رتوه بردن و ئاراسته کردنی خه لکی به شیوه به کی نه رم و نیان.

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/6219>

